

Befejeződött a Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti küldöttértekezlete

— Marosán György elvtárs a KISZ feladatairól beszélt —

Vasárnap reggel folytatódott a Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti küldöttértekezlete. A tanácskozáson megjelent és a vitában felszólt Marosán György államminiszter, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Budapesti Pártbizottság első titkára.

A KISZ feladatairól szólva többek között a következőket mondotta:

— Vigyázzanak az elvtársak, mert nehezebb helyzetben vannak, mint az ország bármely városában. Budapest készítették elő az ellenforradalmat. Budapest zajtolt le annak legveszelebbes időszakát, s az eszméletét Budapest még nem nyertük meg. E téren a KISZ-nek is igen nehéz feladatokat kell megoldania.

— A szervezetek munkáját Budapest jellege szabja meg. Mi ez a jelleg? Az egyik oldalon a munkássztyá áll, a nagyüzemekkel, a másik oldalon az értelmiség. Budapest az intelligencia központja, nemcsak Opera-házával, Nemzetiével, egyetemével, de számos, főnkül túlnyomó többsége is Budapest lakik és nem vidéken él. A nép között, pedig népi íróknak tartja magát. E két réteg között helyezkedik el a kispolgárság széles, nagy rétege.

Nem mehetünk előre anélkül, hogy meg ne erősítsük bázisunkat, munkásmozgalmunkat, nem tisztítsuk meg az intelligencia fejét a különböző ellenséges és bogaras nézetektől.

Beszélt ezután azokról a feladatokról, amelyek a tanulásban állnak a KISZ-fiatalok előtt, majd az erkölcsről szólott.

— Az erkölcs alapja két dolog lehet — mondotta —: a munka és a tanulás. Milyen szerepet szán a párt Önöknek? 30 ezren vannak itt, Budapestben. Ha nekünk a Horthy-rendszerben 30 ezer ilyen fiatalunk lett volna, akkor Horthy még vacsorázni sem tudott volna. Mégis, miért van az, hogy ez a 30 ezer fiú és lány nem tudott még úrrá lenni Budapestben az ellenséges hangulatok felett? Egyszerűen azért, mert

még nincs meg mindenkinben az a bátorság, hogy ha autóbusszon, vagy villamoson utazik, valaki jartatja a száját, akkor rá-

sóljon: Hazudik, nem igaz, mert én tudom, mi az igazság.

Budapestben 24 ezer lakást nem tudtak kiadni a nagy válság idején. De azért voltak lakások, ahol negyvenen laktunk egy szobában, 25–30 fillérért. Most a világ legelőcsőbb lakásai Budapestben vannak. Legelőcsőbb közlekedése Budapestnek van. Soha annyi lakást nem építettek az országban, mint az utóbbi években, azonban 30 ezer lakás 1944–45-ben, 15 ezer most ment tönkre.

Ezután a felszabadulás utáni magyar ifjúság helyzetével foglalkozott Marosán György.

— Kérdezzék csak meg az öregeket, mikor nézett ki így a magyar ifjúság — mondotta —, ahogy kinéz? Mikor volt olyan gyermek, mint most? Ehhez pénz is kell. Szembe kell tehát szállni az ellenséges demagógiával, ami nem könnyű, de a leghalásabb feladat. Igaza volt Kádár elvtárnak, mikor azt mondotta, hogy most már tessék megtanulni magyarul beszélni, igent, vagy nemet mondani. Ez a kiszistákra is vonatkozik.

— Budapestben a kommunista fiataloknak nincs okuk látogatni az orrukat.

Dolgozzanak azzal a tudattal és érzéssel, hogy saját ügyünkért, egyben a nemzeti szocialista tábor egységéért harcolnak. Ha ezt tudjuk, akkor az egyetemeken, a gyárakban, a pesti utcán halálos csapást mérünk az ellenforradalomra.

A vita felszólalójának Nagy Tibor válaszolt, majd a küldöttértekezlet határozati javaslatot fogadott el.

A Kommunista Ifjúsági Szövetség felelőseinek tekintetében a fiatalokat, akik fegyveresen támogatják az ellenforradalmat, de nem taszítja el azokat, akiket az események megtévesztettek, tévedéseiket belátták és őszintén támogatják a szocializmus építését.

A határozat további szakaszaiban értékeli a KISZ megalkulását, fél éves tevékenységét, és kijelöli a budapesti KISZ-szervezetek feladatait. A küldöttértekezlet ezután megválasztotta a Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti bizottságának 43 tagját, 8 póttagját és a KISZ országos értekezletének 85 budapesti küldöttét. A tanácskozási és Internacionálé hangjaival ért véget.

Az SZKP Központi Bizottsága kiadta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára vonatkozó jelszavakat

Moszkva (TASZSZ). A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága kiadta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára vonatkozó jelszavakat. A jelszavak méltatják az évforduló jelentőségét, üdvözik a világ külön-

böző országainak dolgozóit és megjelöli a mai nemzetközi helyzettel kapcsolatos feladatokat, majd a Szovjetunió dolgozóhoz fordulva kifejti, milyen feladatok megvalósítása vár a szovjet dolgozók különböző rétegeire.

Tito-Zsukov megbeszélés

Belgrád (AFP). Zsukov marsall Jugoszláviába érkezése óta vasárnap találkozott először Tito marsallal, aki vadászatot rendezett tiszteletére. Bistriában, mintegy 20 kilométernyire Ljubljánától, ahol Zsukov marsall, mint a Szlovén Köztársaság kormányának vendége töltötte az éjszakát. Zsukov marsall a vadászatot négy óra körül le, Tito egyet.

Josip Broz-Tito marsall, köztársasági elnök vasárnap este

Bledben díszfogadást rendezett Zsukov marsall, szovjet honvédelmi miniszter tiszteletére.

Moszkva (TASZSZ). Az Albán Népköztársaság kormányának meghívására 1957. október 17-én Albániába érkezett G. K. Zsukov marsall, a szovjetunió honvédelmi minisztere.

Zsukov marsall látogatására elkíséri néhány tábornok, tengeri, valamint a szovjet hadsereg és haditengerészet több magasrangú tiszteje.

Most a tápéiakon a sor:

Befejeződik-e a művelődési otthon építése Tápén?

Cikkemmel nem akarom, hogy az olvasó számára unalmasá váljék a tápéi művelődési otthon építésének problémája, ez ideig jelent már meg eddig egy-két riport arról, hogy milyen körülmények között nő ki Tápén a földből egy öreg vályogvaskó helyén — a kultúrszomszagtól kút — a híres népi együttes felállítását szolgáló ház — a művelődési ház. Legutóbb az október 8-i lapban olvastam a születő háziról és ezzel együtt újfárasztó tápéi népi kultúráról.

Kultúra a szabad ég alatt

Tápét két dolog tette híressé nemcsak az ország, hanem az egész világ előtt. Az egyik: a gyékényfonás, mely ma is fenn hirdeti Ázsiától Dél-Amerikáig a kis magyar falu lakosainak szorgalmas, ügyes munkáját. A másik: a népi együttes, mely sok sikeres szereplésével mutatta meg — a berlini VIT-en is —, hogyan tudia egy nép feltevére őrizni és ápolni hagyományait.

A gyékényfonás kultúrája évről évre csiszolódott, és a háziipari szövetkezet évekkel ezelőtt — amelynek a község lakosainak szinte apraján-nagyja tagja — „gyékényes ház”-at épített. Modern házat kapott a szatyor, a szőnyeg és itt várta, várja, hogy világhódító útiára indítsák.

A „szabad ég” alatt maradt a híres kultúrának másik faja, a népi tánc, és a népi ének, és ezzel együtt a „szabad ég alatt” maradtak a parasztiútk, lányok, meglelt férfiak, asszonyok, akik oly fáradhatatlanul táncoltak, énekeltek a népi együttesben. Miért történt ez így? A történetet könyvbe lehetne foglalni most azonban nem az a cél. Röviden a tápéi művelődési otthon építésének történetét a következőkben foglaltam össze:

Az 1950-es évek elején az akkori Népművelési Minisztériumból Tápén írt valaki, aki 6 millió forinttal építendő művelődési otthonra, vagy nem túlzás, ha kultúrpalotára tett ígéretet. A terv elkészült, mintegy 400 ezer forint költséggel, a kis mozaikokból összerakott művelődési otthon fényképe ma is ott lóg a tápéi v. b.-elnök hivatos szobájában. A tápéi „kultúrpalota” építésére csak addig volt költség, amíg a 400 ezer forintos terv elkészült. A terv azóta valahol a

por sulya alatt, talán már teljesen el is sárgult. A tápéi dolgozók pedig csak várták, hogy mikor kezdik el a „palota” építését.

Segít a pártbizottság

Türelmük elfogyott és bekapogtattak minden olyan ájtón, amelyek mögött olyan emberek tartózkodtak, akik egy művelődési otthon építését sejtetni tudták. A válság hosszú éveken át az volt, „nincs fedezet”. Az ígéretesnek az MDP Csongrád megyei bizottsága 1956. év elején azzal vetett véget, hogy határozatában kimondta: Tápén 1956. év végén művelődési otthont kell építeni, melyért felelősek a megyei, járási és községi tanácsi szervek. A megyei tanács végrehajtó bizottsága a művelődési otthon építéséhez 100 ezer forintot adott, a szükséges többi összeget pedig a járási tanács, valamint a községi tanács fedezték. Elkészült a terv, megindult a munka, amelyet az októberi-novemberi események félbeszakítottak. Ez évben, min ahogyan lapunk hasábjairól mindenki értesülhetett, szeptember elején kezdődött el csak a munka, mert nem állt rendelkezésre az a pénzösszeg, amelyet a községi tanácsnak kellett volna fedezni, és ma is akadály a pénz hiánya is.

Lapunk legutóbbi riportjában a következőket írja: „...művelődési otthon már épül, s megmengetti a falusiak szívét...” — majd másutt: „...a tápéiak pedig, akik a városba jövet naponta előlnek az épülő ház előtt, mindennap nagyobb türelmetlenséggel kérdezik az ott dolgozó munkásoktól: mi lesz már a tetővel, emberek!”

Akiknek szívügye, s akiknek nem

E miatt a két nem miatt ragadtam tollat és emeleget szót. Hogy miért? Azért, mert Tápén nem mindenki, hanem a szívét az épülő ház, egyelőre nem mindenki jogosult a „mi lesz már a tetővel, emberek” kérdés feltevésére. Ugyanis az 1956-os évre megállapított költségvetési hozzájáruláslából 95 ezer forinttal maradtak adósok a tápéiak. Ez évben pedig mintegy 110 ezer forint az az összeg, ami még nincs befizetve. Nem min-

denki szíve dobog meg úgy a művelődési otthon építésekor, mint ahogyan Szanka Antalné, aki 1109 forint, valamint özv. Török Györgyné, aki 1057 forint községfejlesztési hozzájárulást fizetett be, vagy lehetne sorolni talán még száz ilyen nevet.

Sajnos, több azoknak a száma, akik szivdobbanás nélkül mennek el a művelődési otthon előtt, mint például Dávid Mihály, akinek 408 forint, vagy Karai Sándor, akinek 537 forint, vagy Terhes Pál, akinek 319 forint, valamint Vincze Mihályné, akinek 744 forint községfejlesztési hozzájárulást kellene befizetni. Lehetne még több ilyen nevet felsorolni. Ha ezeknek az embereknek nem dobban meg a szívük, az épülő új művelődési otthon láttán, és nem fizetik be azonnal sok száz társukkal együtt a náluk kintlévő összeget, akkor a művelődési otthon csak tető alá fog kerülni, de abban az időben nem fogják tudni a fiatalok a táncot rotni, nem nézhetnek az idősebbek filmet, nem jelenhetnek meg ott a Szegedi Nemzeti Színház előadással.

Együttműködés

A megyei tanács, a járási tanács mindent megtett a fentebb említett pártbizottság végrehajtásáért, mindent megtett azért, hogy Tápén művelődési otthon legyen, most a tápéiakon a sor, a tápéi tanács és annak vezetői. A tápéi becsületes dolgozó parasztokon, akik befizették a megállapított községfejlesztési hozzájárulást. Együttműködés kell biztosítani a tápéi tanács tagoknak, a tápéi dolgozóknak, hogy a kintlévő mintegy 200 ezer forint hátralék, napokon belül befizetést nyerjen. Ha ez így lesz, akkor nemcsak a szatyor, nemcsak a gyékényes házról világhódító útra, hanem a népi együttes is az új „művelődési házban” útra kezdheti ott, ahol abba hagyta, hogy újabb sikereket hozzon falujának és a magyar népnek.

Dr. Csikós Ferenc, a szegedi járási tanács v. b.-elnökhelyettese.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom és Magyarország

A NAGY OKTÓBERI Szocialista Forradalom az első győzedelmes proletárforradalom, amely gyökeres fordulatot idézett elő az emberiség történetében. Halálos csapást mért a kapitalista világra, s megnyitotta az új, szocialista világ felé vezető utat. Az orosz forradalom országunk népére is erősen hatott. Lenin tanításai a bolsevik párt példája nyomán gyökeret vertek a magyar munkások szívében és agyában és már 1918-ban megalkulhatott a Magyar Kommunista Párt. A munkások pártja meg is kísérelte 1919-ben, hogy forradalmi tettekkel az új útra vigye a fejlődést, azonban a Magyar Tanácsköztársaság négy és fél hónapos fennállása után elbukott. A bukás oka a külső ellenség csapásain kívül a belső árulók aknamunkája volt.

A Horthy-reakció negyedszázados uralma, az 1919-ben ráncsakadott fehérterror népgyilkos uralma sem tudta azonban a magyar Kommunista elmelet kiirtani a magyar dolgozók öntudatából, s ezért tudták népünk legjobbjai dacolni Horthy csendőrségével. A marxizmus-leninizmus eszméinek magvait elhintették Magyarországon a hazaérkező hadifoglyok, s így megnyitották az első csatát. De a tülerő győzött, a Magyar Kommunista Pártnak illegálisnak kellett vonulnia. Huszonöt éven át várták a magyar dolgozók a megfelelő pillanatot a feléledésre, 1944-

ben, 45-ben élni tudtunk a szovjet hadsereg nyújtotta alkalommal és folytattuk a veteránok munkáját. A megvert reakció ezáltal nem tudta megfojtani törekvéseinket, s a magyar nép végre rátérhetett a szocializmus útjára. Mivel földünk csupán a szovjet hadsereg lépett, nem jutottunk Koreá, Görögország és Németország siralmas kettéosztott sorsára. Miután a dicsőséges szovjet hadsereg kiűzte hazánkból a német hódítókat, 1945-ben országunk a munkásság és a dolgozó parasztság államává vált.

TIZENHÁROM ESZTEN. DÖ alatt népünk minden területén hatalmas sikereket ért el. A föld azé lett, aki megműveli. A gyárakat, üzemeket a munkások vették hatalmukba, s felszabadult, független, szabad országban kezdtünk új életet. A hatalmas Szovjetunió elejétől kezdve mindenben segítette Magyarországot. Először is segítette a romokban hevert országot felépíteni. Építőanyagokat küldött és szakemberek érkeztek hazánkba, hogy minél előbb kiheveressük a második világháború okozta sebeket.

Emlékezzünk még az 1946-

os infláció magas számaira, amikor oránként emelkedtek az árak és egyre romlott a pénz. Ebből a helyzetből szintén a Szovjetunió segített ki bennünket és a magyar dolgozók munkája nyomán megszületett a jó forint. A stabilizáció évei következtek ezután és a hároméves újjáépítési terv sikeres teljesítésével öt éves tervünk megvalósítására került a sor.

„Tűd az ország, magadnak építed” — adta ki a jelszót pártunk és erre szintén a szovjet elvtársak tanítottak meg bennünket. A munkások felismerték, hogy az államossított üzemekben többé nem a tőkésnek számára, nem a kapitalista profitra, hanem saját népünk felvirágoztatásáért dolgoznak. A hárommillió koldus országából virágzó ország lett. Különösen nagy szerepe volt ebben annak a nagy gazdasági és műszaki segítségnek, amelyben a Nagy Októberi Forradalom országa részesített bennünket. Eredményként ma nálunk senkinek sem kell félnie a munkanélküliségi rémlettől, mindenki megtalálja magának a megfelelő munkát, s életünk nem bizonytalan. Minden dolgozó ember egyben saját szerencséjének kovácsa is lett. Kor-

látlan lehetőségek nyíltak a jobb életre.

A SZOCIALISTA munkamódszerek is meggyökeresedtek hazánkban a szovjet sztahanovisták példája nyomán. A magyar Sztahanovmozgalom erőteljesen fejlődött és így a munka a régi robotból a becslület és dicsőség dolgává lett.

A művészetek és tudományok fejlődésében szintén hatalmas eredményeket értünk el, ugyancsak a Szovjetunió, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom állama segítségével. A középiskolákban, felső iskolákban a dolgozó nép fiatalai biztosítottak helyet. Mindezeket az eredményeket a 40 éves szocialista állam tapasztalatainak felhasználása révén értük el. Örökig lehetne beszélni a Szovjetunió önzetlen baráti segítségéről, amivel leküzdöttük legnagyobb nehézségeinket is.

A szocializmus építése során követünk el hibákat, amelyet az ellenforradalom felhasznál saját céljai érdekében. Egyik ilyen hiba volt az, hogy nem fordítottunk kellő gondot a dolgozó élet-színvonalának állandó emelésére, bár a 13 esztendő alatt minden dolgozó-rétegnek több minden jutott, mint

Horthy negyedszázad uralma alatt. A párt felismerte ezt a hibát, elkezdte kijavítását. Ki is tudta volna javítani a régi vezetés által elkövetett hibákat, de a belső reakciók erőinek az imperialisták támogatásával sikerült félrevezetni a tömegeket 1956 októberében.

Az ellenforradalom zsarnokságnak, önkényuralomnak mondotta ki a 13 évet és arra igyekezett, hogy a megtévesztett emberek elhiggyék a rágalmatokat. Ekkor ismét a hatalmas Szovjetunió segített Magyarországot: kíméletlenül lesújtott az ellenforradalomra és újra segít bennünket építési munkánkban. Azért nem lett infláció, mert a baráti országok, élén a Nagy Októberi Forradalom államával küldték az építőanyagokat, az iparcikkeket és a létfontosságú cikkeket nem szenvedtünk hiányt.

TANULTUNK az elkövetett hibákból és a jövőben érebben vigyázzunk arra, hogy soha többé ne következzon az az, ami múlt év október 23-án és az azt követő időkben történt. A szovjet és a magyar nép barátságát még szorosabb, nagyobb lett és az a véd- és dacsóvetség nem engedi, hogy a

párt egysége megbomoljon, nem engedi, hogy a proletár internacionalizmust legyőzzék.

Az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Kádár János elvtárs a napokban „A munkás nemzetközisége és a Szovjetunió” címmel cikket írt a Pravdában, amit közöttük csütörtöki számában a Népszabadság is. Az értékes elvi cikk is lezárja, hogy „1956 októberében a magyar nép a Szovjetunió és a többi szocialista ország segítségével megvédte a munkáshatalmát és ezzel újabb leckét adott a világnak a proletár internacionalizmus leggyőzhetetlen erejéről. Ez a proletár internacionalista szellemmel áthatott nemzetközi erő az imperialista beavatkozási kísérlettel szemben megvédte a magyar függetlenségét, a nemzeti szuverenitást és a béke ügyét Európában.”

MAGYARORSZÁG dolgozó népe a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának megünneplésére készül. Ebből az alkalomból ismét számba veszi a szovjet és a magyar barátság sokszervi segítségét. Ma már minden ember megállapíthatja, hogy a Szovjetunió a szocializmus építésének 40 éves tapasztalatát adja át a békétábor országainak, közöttük Magyarországnak is, így független országban a magunk uraként élhetünk a hatalmas szocialista tábor nagy családjában.

(K. Gy.)